

А, нівроку, вигнався ти, синку:  
Що ж той час — пробіг і вщух, як злива,  
(Скільки ж то ночей ні на часинку  
я повік, бувало, не стулила!)

Як ішов — ледь видівся з-за плоту...  
Ось, приміряй старшого сорочку.  
(Як з тобою всі мої турботи,  
Всі печалі вирости, синочку!)

Одяг до лица тобі військовий;  
Жаль, що просто так його не носять.  
(Тільки б не набігла буря знову,  
Щоб його вдягати довелося!)

Ти у ньому — наче дрібка солі —  
Викапаний батько. Риска в риску.  
(Як тривожусь я, аби ніколи  
Шлях війни тобі не повторився!)

1972

---

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.